

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 75 Pž-5470/2016-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Nevenke Marković, sutkinje izjaviteljice i dr. sc. Srđana Šimca, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iz VISOKOGRADNJA d.o.o. u stečaju, OIB 06692272102, Slavonski Brod, Trg Josipa Godlara 2, kojeg zastupa punomoćnik Josip Jelić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, A. Cesarca 28, protiv tuženika GRAD SLAVONSKI BROD, OIB 58007872049, Slavonski Brod, Vukovarska b.b., kojeg zastupa punomoćnica Natalija Perić, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Mamić, Perić, Reberski, Rimac d.o.o. u Zagrebu, Radnička cesta 80/VI, radi isplate iznosa od 1.144.304,26 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi i dopunama žalbe, protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj Povrv-1094/2012-23 od 27. svibnja 2013., u sjednici vijeća održanoj 21. svibnja 2019.

riješio je

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj Povrv-1094/2012-23 od 27. svibnja 2013. u točkama I. i II. njene izreke i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Odbacuju se kao nepravovremene tužiteljeve dopune žalbe od 4. listopada 2016. i 28. lipnja 2018. podnesene protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj Povrv-1094/2012-23 od 27. svibnja 2013.

III. O troškovima postupka povodom pravnog lijeka prvostupanjski sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu, poslovni broj Povrv-1094/2012-23 od 27. svibnja 2013. u točki I. njene izreke ukinut je u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju javnog bilježnika Nade Kemec iz Slavonskog Broda poslovni broj Ovr-172/12 od 29. ožujka 2012. kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.144.304,26 kn sa zateznom kamatom od 6. ožujka 2012. do isplate, kao i naknaditi trošak ovršnog postupka u iznosu od 26.818,75 kn sa zateznom kamatom od 29. ožujka 2012. do isplate. Točkom II. izreke presude naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u

iznosu od 77.144,00 kn. Točkom III. izreke presude odbijen je kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 16.331,00 kn.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud utvrdio da su parnične stranke sklopile Ugovor broj 2/08 za izvođenje radova na izgradnji školske dvorene OŠ Đuro Pilar od 7. ožujka 2008. te Dodatni ugovor broj 33/10 od 12. veljače 2010; da je ukupna vrijednost radova 11.298.433,09 kn; da je tužitelj izdao okončanu situaciju na iznos od 1.144.304,26 kn; da je tuženik ovjerio okončanu situaciju i obavijestio tužitelja da sukladno članku 11. Ugovora o građenju, zadržava iznos iz okončane situacije, jer tužitelj nije predao tuženiku bankarsku garanciju na iznos od 10% ukupno izvršenih radova za jamstvo za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku od 24 mjeseca; da je prednik tužitelja ugovorima o cesiji cedirao svoju tražbinu iz okončane situacije; da je tuženik izvijestio tužitelja o nedostacima u izvedenim radovima; da je stečajni upravitelj tužitelja zatražio od tuženika iznos od 50.000,00 kn kako bi se pristupilo otklanjanju nedostataka, te da je uputio tuženika da nedostatke otkloni sam iz sredstava koji su radi toga rezervirani. Sud je prihvatio osnovanim prigovor nedostatka aktivne legitimacije iz razloga što je prednik tužitelja tražbinu koja je predmet spora, cedirao novim vjerovnicima pa je prestao biti tuženikov vjerovnik te je na temelju odredbe članka 80. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) odbio tužbeni zahtjev.

O naknadi parničnog troška prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe članka 154. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03).

Protiv označene presude u točkama I. i II. njene izreke žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da ovaj sud preinači pobijanu presudu, odnosno da presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. U žalbi navodi da u svojim poslovnim knjigama ima i danas knjiženo potraživanje prema tuženiku u utuženom iznosu iz čega proizlazi da cesije na koje se sud poziva, nikada nisu evidentirane i knjižene u poslovnim knjigama tužitelja tako da potraživanje tužitelja prema tuženiku i dalje postoji. Nadalje, navodi da sud u obrazloženju presude ne navodi o kakvim cesijama je riječ, a radi se o cesijama po odredbi članka 88. stavaka 2., 3. i 4. ZOO-a. Smatra da je ovlašten zahtijevati naplatu posebno prema ugovoru o cesiji broj 10 od 14. veljače 2011. u iznosu od 388.687,81 kn. Tvrdi da je sud trebao prihvatiti prijedlog i prekinuti postupak do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pod poslovnim brojem Povrv-1400/2012 i P-1068/2011 te dok tužitelj ne dobije suglasnost stečajnog suca za pokretanje parnice radi pobijanja pravnih radnji. Ističe da osporava i enormnu visinu vrijednosti radova od 302.206,08 kn koje je navodno tuženik platio izvođačima radi otklanjanja nedostataka. Pobija i odluku o troškovima postupka. Traži trošak žalbenog postupka u iznosu od 27.879,75 kn.

U odgovoru na žalbu tuženik je osporio žalbene navode te predlaže da ovaj sud potvrdi prvostupanjsku presudu. Traži trošak odgovora na žalbu u iznosu od 11.450,00 kn.

Tužitelj je podnescima od 4. listopada 2016. i 28. lipnja 2018. dopunio žalbene navode te je uz podneske dostavio i sudske odluke.

Žalba je osnovana.

Dopune žalbe nisu pravovremene.

Ispitavši presudu u pobijanom dijelu u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupajnska presuda zahvaćena bitnom povredom iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

Prema odredbi članka 500. točke 2. ZPP-a rok za žalbu, a time i dopunu žalbe, protiv presude pred trgovačkim sudovima je osam dana od dostave presude. Budući da je taj rok istekao 4. lipnja 2013., valjalo je tužiteljeve dopune žalbe odbaciti prema odredbi članka 367. stavka 1. ZPP-a, kako je riješeno u točki II. izreke ovog rješenja.

Predmet spora je isplata utuženog iznosa od 1.144.304,26 kn prema okončanoj situaciji broj 61 od 5. ožujka 2010., a koja se temelji na Ugovoru broj 2/08 od 7. ožujka 2008. i Dodatnom ugovoru od 12. veljače 2010.

Tijekom prvostupajnskog postupka utvrđeno je nespornim da su stranke sklopile ugovor o građenju radi izgradnje školske dvodijelne športske dvorene s pratećim sadržajima OŠ Đuro Pilar u Slavonskom Brodu i da je tuženik, nakon što je ovjerio okončanu situaciju broj 61/10 od 5. ožujka 2010., zadržao utuženi iznos od 1.144.304,26 kn jer tužitelj nije tuženiku predao bankarsku garanciju na iznos od 10% ukupno izvršenih radova.

Tuženik tvrdi 1) da tužitelj nema aktivnu legitimaciju jer je potraživanje prema okončanoj situaciji ustupio trećim osobama i 2) tvrdi da je iznosom od 302.266,08 kn namirio troškove otklanjanja nedostataka pa je predložio otvaranje sudskog depozita za iznos od 842.098,18 kn, koji prijedlog sud nije prihvatio.

Prvostupajnski sud je zaključio da zbog toga što je ugovorima o cesiji ustupio trećim osobama predmetnu tražbinu, tužitelj nema aktivnu legitimaciju za povrat navedenog iznosa pozivajući se na odredbu članka 80. ZOO-a. U obrazloženju pobijane presude, sud posebno obrazlaže samo jedan ugovor o cesiji i to Ugovor o cesiji broj 10, dok ostale ugovore o cesiji nije obrazložio, čime je počinio bitnu povredu odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a pa se prvostupajnska presuda za sada ne može ispitati.

Naime, kada sud samo nabroji dokaze koje je izveo, ali ne obrazloži kakvo je uvjerenje stekao izvođenjem svakog pojedinog dokaza, počinio je navedenu bitnu povredu odredaba parničnog postupka, na što pravilno upućuje tužitelj.

Osporavajući tužiteljevu aktivnu legitimaciju u ovoj pravnoj stvari, tuženik se pozvao na devet ugovora o cesiji, o kojima se raspravlja u vrijeme parničnog postupka. Uvidom u dva Ugovora o cesiji i to Ugovor od 5. veljače 2010. i 23. ožujka 2010. proizlazi da tim ugovorima uopće nije ustupljena tražbina prema okončanoj situaciji koja je predmet ovoga spora, već tražbina iz neke privremene situacije (Ugovor o cesiji od 5. veljače 2010), dok iz ugovora o cesiji od 23. ožujka 2010., uopće nije razvidno što je osnova tražbine koja je predmet ustupanja u iznosu od 358.745,00 kn. Iz obrazloženja prvostupajnske presude u

dijelu u kojem su navedeni razlozi zbog kojih sud nije prihvatio tužiteljev prijedlog za prekid postupka, razvidno je kako sud nije vodio računa da iz Ugovora o cesiji od 23. ožujka 2010. očito nije ustupljena tražbina iz utužene okončane situacije.

Iz ostalih sedam ugovora o cesiji proizlazi da se svi pozivaju na tražbinu iz okončane situacije broj 61/10 s time da zbroj ustupljene tražbine po navedenim ugovorima iznosi 1.607.432,81 kn, dok okončana situacija glasi na iznos od 1.144.304,26 kn. Ugovor o cesiji od 20. travnja 2011. sklopljen je između tužitelja i Gam-interijer d.o.o. i radi se o ustupu tražbine umjesto ispunjenja u iznosu od 358.745,00 kn. Ugovor o cesiji od 14. veljače 2011. sklopljen je između tužitelja i Termocommerce d.o.o. radi osiguranja tražbine u iznosu od 388.687,81 kn. Iz ostalih ugovora o cesiji (list 27. do 42. spisa) proizlazilo bi da se radi o cesiji radi plaćanja.

Cesija je ugovor između postojećeg vjerovnika (cedent) i novog vjerovnika (cesionar) kojim postojeći vjerovnik ustupa tražbinu koje ima prema svom dužniku (cesusu) novom vjerovniku (cesionaru). Odredbama članka 80. do 89. ZOO-a uređena su pravila o ustupu tražbine. Sklapanjem ugovora o cesiji prestaje odnos između ustupitelja i dužnika. Točnije on prestaje kada dužnik bude obaviješten (notifikacija) o obavljenoj cesiji od strane ustupitelja, ali i ako na bilo koji drugi način sazna za obavljenju cesiji. Od tog trenutka dužnika valjano može ispuniti obvezu samo primatelju (redovita cesija). Osim redovitog načina ustupanja tražbine, postoje i posebne vrste ustupanja tražbine za koje je karakteristično da su ustupitelj i primatelj i prije sklapanja ovih vrsta cesija bili u nekom poslovnom odnosu, što kod redovite cesije ne mora biti slučaj. Tako postoji cesija umjesto ispunjenja (ustupiteljeva obveza prema primatelju gasi se trenutkom sklapanja ugovora), cesija radi ispunjenja (obveza se gasi tek onda kada, odnosno ako primatelj naplati svoju tražbinu od ustupiteljevog dužnika i cesija radi osiguranja (primatelj se može naplatiti iz prenesene mu tražbine tek onda ako mu ustupitelj ne bi ispunio obvezu koju je osigurao na ovaj način, čak i ako bi prenesena tražbina dospjela i prije).

Kako prvostupanjski sud nije obrazložio predmetne ugovore o cesiji na koje se poziva tuženik, odnosno nije obrazložio zbog kojih ugovora o cesiji je tužitelj izgubio aktivnu legitimaciju potraživati od tuženika iznos od 1.144.304,26 kn po okončanoj situaciji, presuda ima nedostataka zbog kojih se za sada ne može ispitati.

Slijedom navedenog valjalo je ukinuti prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu prema odredbi članka 369. stavka 1. ZPP-a i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

U ponovnom postupku sud će otkloniti povrede na koje je upućen ovim ukidnim rješenjem te će donijeti novu na zakonu osnovanu odluku o tužbenom zahtjevu.

O troškovima u povodu pravnog lijeka, na temelju odredbe članka 166. stavka 3. ZPP, sud će odlučiti u konačnoj odluci, primjenom odredbe članka 164. stavaka 1. i 2. ZPP-a.

Zagreb, 21. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović, v. r.

počnost otpravka – ovlaštenu službenik
Brankica Curman

u. z. B. 17.06.2019.